



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК

30.05.2019
30.05.2019
Пазарджик

ДО
АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА
София ул. "Елисавета Багряна" 20
ТЪРГОВСКИ РЕГИСТЪР

Приложено изпращаме Ви определение № 342 от
30.05.2019 г по т.д. № 66/2010 г за вписване по
партидата на "БМС" АД, ЕИК 200117532.

ПРИЛОЖЕНИЕ: /съгласно текста/

СЪД. ДЕЛОВОДИТЕЛ:



ОПРЕДЕЛЕНИЕ №

342

гр. Пазарджик, 30.05.2019 г.

Пазарджишкият окръжен съд, търговско отделение, в открито съдебно заседание, на седемнадесети май през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: ВЕНЦИСЛАВ ПЕТРОВ

при секретаря Галина Младенова

като разгледа докладваното от съдията търг. дело № 66/2010 г. по описа на Пазарджишкия окръжен съд, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 692, ал. 3 от ТЗ и е образувано по подадени:

1/ възражение вх. № 2731 от 27.03.2019 г. (поп. кл. от 26.03.2019 г.) от „САЙЛЕСТ“ ЕООД, ЕИК 203100755, срещу неприемане на вземане и включването му в допълнителния списък на неприети вземания, предявени по чл. 688, ал. 3 от ТЗ, заявено с молба вх. № 710/25.01.2019 г., в общ размер на **13 236 лева**, представляващо обезщетение: 1) в размер на **1 236 лева** за „лишаване от ползване“ на ½ част от производствена сграда, построена през 2017 г. с площ от 357 кв. м., находяща се на площадка промишлена товаро-разтоварна в собствен на дружеството недвижим имот № 680, в местност „Радин дол“ по КВС за землището на гр. Стрелча, изразяващо се в разполагане в нея на машини, съоръжения и транспортни ленти на несъстоятелния длъжник „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532 – магнитен сепаратор, сушилен барабан, валцова мелница, вибросито, газова горелка и метален детектор заедно с металните конструкции на които са монтирани транспортните ленти, за тримесечен период, а именно м. октомври – декември 2018 г. (по 412 лева/месец); 2) в размер на **12 000 лева**, представляващо обезщетение за „лишаване от ползване“ на 12 600 кв. м. от източната част на собствения на „САЙЛЕСТ“ ЕООД недвижим имот № 680, находящ се в местност „Радин дол“ по КВС за землището на гр. Стрелча, поради разполагане на терена на т. нар. „готова продукция“, собственост на несъстоятелния длъжник „Булгар Минерали - Стрелча“ АД, ЕИК 200117532, за тримесечен период, а именно м. октомври-декември 2018 г. (по 4 000 лева/месец). Постъпило е становище от синдика, с което се моли да не се променя изготвения списък.

2/ възражение вх. № 2699 от 26.03.2019 г. от „Ватия холдинг“ АД, ЕИК 175080698, чрез изп. директор Георги Симеонов, срещу неприемане на вземане и включването му в допълнителния списък на неприети вземания, предявени по чл. 688, ал. 3 от ТЗ, заявено с молба вх. № 1123/07.02.2019 г., в общ размер на **11 048.75 лева**, от които 4 500 лева недължимо платен наем за м. октомври 2016 г. и 4 500 лева недължимо платен наем за м. ноември 2016 г., по твърдения, че е „преведен“ наем, но не са издадени фактури, както и 1 046.25 лева – мораторна лихва за забава върху главницата за октомври 2016 г., считано от датата на превода – 24.10.2016 г. до датата на предявяване на вземането с молбата от 07.02.2019 г. и 1 002.50 лева – мораторна лихва за забава върху главницата за ноември 2016 г., считано от датата на превода – 28.11.2016 г. до датата на предявяване на вземането с молбата от 07.02.2019 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на вземането - 07.02.2019 г. до окончателното изплащане на двете главници. Аргументи за недължимост на наемната цена за посочените два месеца се извличат от доклад на счетоводителя на несъстоятелния длъжник. Постъпило е становище от синдика, с което се моли да не се променя изготвения

списък. Сочи се, че договорът за наем с наемателя „Ватия холдинг“ АД е прекратен от предишния синдик Николай Вълков, считано от 01.09.2016 г., но наемателят е продължил да ползва имота и отдадените под наем вещи до 05.01.2017 г., когато неправомерното ползване било прекратено с въвеждане във владение на купувача на имота „САЙЛЕСТ“ ЕООД. Преведените от наемателя суми за наем за процесните два месеца са задържани като обезщетение за ползването на имота и движимите вещи след прекратяването на договора за наем.

По допустимостта на производството:

Изготвеният от синдика списък на неприети вземания, възникнали след датата на откриване производство по несъстоятелност по чл. 688, ал. 3 от ТЗ спрямо длъжника „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532 (н) е обявен в търговския регистър на 19.03.2019 г.

Преклузивният срок по чл. 690, ал. 1 от ТЗ е спазен.

От фактическа страна:

С решение № 35/21.03.2011 г. по т. д. № 66/2010 г. по описа на ОС Пазарджик е обявена неплатежоспособността на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА“ АД, определена е начална дата на неплатежоспособност, открито е производство по несъстоятелност, с произтичащите от това последици.

С Решение № 157/25.11.2015 г. по реда на чл. 711 от ТЗ „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД е обявено в несъстоятелност с произтичащите от това правни последици. За постоянен синдик на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД е назначен Иван Лазаров Кънев.

Кредиторът „САЙЛЕСТ“ ЕООД претендира вземане общо от 1 236 лева за тримесечен период, а именно м. октомври – декември 2018 г., т. е. по 4 000 лева на месец, за това, че е лишен от ползване на ½ част от производствена сграда, построена през 2017 г., с площ от 357 кв. м., без отстъпено право на строеж и поради това придобита по приращение (чл. 92 от ЗС), находяща се в собствен негов имот № 680, в местност „Радин дол“ по КВС за землището на гр. Стрелча, видно от Постановление за възлагане № 8/13.07.2016 г., влязло в сила на 19.12.2016 г. и вписано в имотния регистър на 23.12.2017 г. Лишаването от ползване на сградата е аргументирано с разположени в нея машини, съоръжения и транспортни ленти на несъстоятелния длъжник магнитен сепаратор, сушилнен барабан, валцова мелница, вибросито, газова горелка и метален детектор заедно с металните конструкции на които са монтирани транспортните ленти. Излага, че е поканил с покана вх. № 4903/25.05.2017 г. синдика на несъстоятелния длъжник да освободи закупеният от дружеството имот № 680 от посочените машини и съоръжения, и по-конкретно от тези, находящи се в посочената сграда.

Отделно от това, кредиторът „САЙЛЕСТ“ ЕООД излага, че на 30.09.2017 г. е изтекъл и предоставения на синдика, като представляващ длъжника, срок, даден със същата покана вх. № 4903/25.05.2017 г. за освобождаване на друга част от същия този имот № 680, от складираната там готова продукция, собственост на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (н). Тази продукция заема площ от 12 600 кв. м. и също не била преместена от имота, поради което „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (н) дължи обезщетение за ползване без основание на част от собствения на кредитора имот в размер на 4 000 лева месечно, считано от 01.10.2017 г. Предявеното вземане е за тримесечен период, а именно м. октомври – декември 2018 г.

По същество:

Производството по чл. 692, ал. 3 от ТЗ не притежава белезите на класическо исково производство и не е насочено към разрешаване със сила на пресъдено нещо

на въпроса относно съществуването на вземанията на кредиторите по основание, размер, привилегии и обезпеченост (така т. 4 от ТР № 1/2017 г. на ОСТК на ВКС).

Изложени са твърдения, че построената сграда в имота на „САЙЛЕСТ“ ЕООД е придобита по приращение съгласно разпоредбата на чл. 92 от ЗС. Не се сочи кой е възложителят на строежа. За сградата е налично Удостоверение за въвеждане в експлоатация по чл. 177, ал. 3 от ЗУТ обстоятелство, което опровергава извода, че сградата е незаконна. Действително, законността на сградата не е от значение за принадлежността ѝ към патримониума на собственика на земята в случай, че липсва отстъпено право на строеж, което да дерогира правилото на чл. 92 от ЗС.

Видно от нормата на чл. 148, ал. 4 от ЗУТ разрешението за строеж се издава на възложителя, а съгласно чл. 161, ал. 1 от ЗУТ възложител е собственикът на имота; лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот; и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на закон. Следователно по делото са налице данни, че в имот на „САЙЛЕСТ“ ЕООД е изградена законна сграда, без да се установява основанието за построяването ѝ – дали в резултат на учредено право на строеж от трето лице или от самия собственик на земята (който обаче в случая не е „САЙЛЕСТ“ ЕООД). На съда е служебно известно образуваното дело за съдебна делба на процесния имот № 680 (все още висящо), изходът по което значително би допринесло за изясняване на факти от значение за спорното право, предмет на настоящото възражение. Доколкото в настоящото производство по чл. 692 от ТЗ не може да се установи действителния собственик на сградата (при толкова неизвестни факти), а оттам и на основателността на твърдението, че се лишава същия от ползването на сградата, искането за включването на неприетото вземане в списъка с приети предявени вземания следва да се остави без уважение, респ. същото следва да се разгледа в производство по чл. 694 от ТЗ.

II. Видно от процесната покана до синдика, депозирана в съда на 25.05.2017 г., се дава срок машини на несъстоятелния длъжник: челостна трошачка, сушилен барабан, валцова мелница, вибросито, магнитен сепаратор, метален детектор и газова горелка, да бъдат демонтирани и преместени в сграда на длъжника, нар. „Мелница“ или в друго подходящо помещение, тъй като съставляват пречка за инсталиране на поточна производствена линия и ползване на недвижимия имот по предназначение от собственика „САЙЛЕСТ“ ЕООД за бъдещи производствени дейности. Предоставеният срок е до 30.06.2017 г. Отделно от това е изложено, че в източната част на имота в т. нар. Взривен склад с площ от 12 000 кв. м. е складирана готова продукция на длъжника, която също е пречка за бъдещите производствени дейности, респ. също следва да се премести, като се предоставя срок до 30.09.2017 г. Претендира се 4 000 лева месечно за ползването на всяка една част от имота.

В случая правното основание на вземането не се определя единствено от твърденията в молбата по чл. 688, ал. 3 от Търговския закон, доколкото аргументи за съществуването му се извеждат от изпратена до синдика покана. Следователно правното основание на предявеното от кредитора вземане намира опора както в молбата, така и в поканата. Петитумът в молбата за предявяване на вземането може да се приеме, че се основава на претенция за неоснователно обогатяване по чл. 59, ал. 1 от ЗЗД. Изложените твърдения в поканата обаче (на която основно се позовава молбата по чл. 688, ал. 3 от ТЗ) за създаване на пречки за използване на производствения имот по предназначение, водят до извод за претенция от неправомерно увреждане по чл. 45 от ЗЗД. Доколкото е налице нередовност на претенцията на кредитора, изразяваща се в противоречие между обстоятелствена

част и петитум, то са налице съществени съмнения относно съществуването на вземанията, като целта да се осигури съдебна проверка на предварително извършената от синдика преценка относно съществуването/несъществуването на предявените вземания, не може да бъде постигната. Настоящият състав на съда вече неколкостранно се е произнасял по принципните въпроси за разграничението между претенция по чл. 45 от ЗЗД и тази по чл. 59 от ЗЗД. Претенцията по чл. 45 от ЗЗД за обезщетение на имуществени вреди и тази за имуществено изравняване по чл. 59, ал. 1 от ЗЗД в случай на неоснователно обогатяване, не се основават на едни и същи обстоятелства и нямат едно и също основание, макар възможен предмет на претенцията и при двете правни основания да е остойностяване и присъждане на пропуснатата полза за претендиращия да извлича доходи от собствената си вещ, перереализирани поради определено поведение на насрещната страна. Когато се излагат твърдения за виновно и противоправно поведение на насрещната страна, което е причинило вредоносни имуществени последици, вкл. и пропуснати ползи, правното основание на претенцията за обезщетение е по чл. 45 от ЗЗД. Когато обаче се твърди, че собственикът се лишава от ползите, като се препятства ползването на собствената му вещ или да я отдава под наем на друго през процесния период, претенцията следва да бъде квалифицирана по чл. 59, ал. 1 ЗЗД – Решение № 403 от 18.10.2011 г. на ВКС по гр. д. № 758/2010 г., IV г. о., Решение № 80 от 22.02.2011 г. на ВКС по гр. д. № 941/2010 г., III г. о.

Като се изключи нередовно заявената претенция, претендираните вземания от кредитора не са подкрепени и с писмени доказателства (представеното заключение по друго дело не може да бъде ползвано от настоящия съдебен състав с оглед принципа на непосредственост, заложен в нормата на чл. 621 от ТЗ вр. чл. 11 от ГПК; а и е ненужно с оглед нередовността на заявената претенция), поради което искането за включването им в списъка с приети вземания е неоснователно и следва да се остави без уважение, респ. да се разгледа в производство по чл. 694 от ТЗ.

Следва да се посочи и следното: При недостатъчна индивидуализация на вземането на кредитора в молбата за предявяване, съдът не следва да дава указания за отстраняването на този порок (последица от което е включването от синдика на това вземане в списъка на неприетите вземания поради невъзможността да се прецени дали вземането съществува), тъй като този подход в по-голяма степен защитава общия интерес на участниците в производството по несъстоятелност, който е водещ в производство, което по своя характер е универсално.

Като обобщение възражението на „САЙЛЕСТ“ ЕООД и по двете пера са неоснователни.

По възражението от „Ватия холдинг“ АД:

Вземането на кредитора черпи своето правно основание в неоснователното обогатяване. Видно от т. 1 от ППВС № 1/79 г. в чл. 55, ал. 1 от ЗЗД са уредени три фактически състава на неоснователното обогатяване. Според първия подлежи на връщане полученото при **начална липса** на основание. Според втория подлежи на връщане даденото с оглед на бъдещо основание, което **не е могло да бъде осъществено**. Според третия подлежи на връщане даденото с основание, което е **отпаднало** с обратна сила. Когато не са налице елементите на някои от тези три фактически състава и когато въобще липсва друга възможност за правна защита, а е увеличено без основание имущество на едно лице за сметка на имуществото на друго лице, обеднелият разполага с **иск по чл. 59, ал. 1 ЗЗД**.

В настоящия случай се сочи, че на длъжника недължимо са платени 9 000 лева, от които 4 500 лева – наем за октомври 2016 г. и 4 500 лева – наем за ноември 2016 г. Основанието за плащане, видно от представените платежни нареждания, е „наем“. Недължимостта на платените суми се аргументира с неиздадени от длъжника фактури и изготвен доклад от счетоводителя на длъжника-наемодател за необходимостта от възстановяването им на платеща. Няма твърдения, че договорът за наем е прекратен, развален или пък че въобще не е съществувал.

Съдебната практика приема, че липсата на основание при неоснователното обогатяване е първоначалната или после настъпилата с обратна сила **липса на валидно правоотношение** между лицето, което е дало нещо и получателя – така Решения № 580 от 6.10.2004 г. на ВКС по гр. д. № 1996/2003 г.

В тази връзка съдът не възприема доводите на кредитора, че е платил нещо без основание, само защото нямало издадена фактура, тъй като фактурата е счетоводен документ, съставен по Закона за счетоводството, но не съставлява основанието за плащане, а се издава въз основа на него. Напр. когато се касае до търговска продажба, съгласно чл. 321 ТЗ продавачът е длъжен да издаде фактура само при искане от купувача, но при непоискване, неиздаването на фактура не води до извод, че изпълнението по сключената сделка е без правно основание.

Неоснователни са и доводите, основани на доклад на счетоводителя на длъжника-наемодател. Докладът на счетоводителя няма задължително действие, нито направените в него заключения имат правни последици от правораздавателен характер, за разлика например от влязлото в сила решение на съда – чл. 297-299 от ГПК.

Основанието на иска (в случая на вземането) са твърденията от ищеца (в случая кредитора) юридически факти, от които произтича претендираното от него субективно материално право. От изложените факти в (исковата) молба съдът извлича точното правно основание, въз основа на което решава конкретния правен спор. Когато съдът е разгледал спорното материално право, определяйки погрешна правна квалификация, решението е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон.

Аргументацията на кредитора за съществуване на вземането му поради недължимост на платените от него суми е правно неиздържана (неоснователна). Твърденията му не могат да определят, от гледна точка на правна квалификация, на кой от трите фактически състава на чл. 55 от ЗЗД се основава вземането му – изначална липса на основание (чл. 55, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД), неосъществено основание (чл. 55, ал. 1, пр. 2 от ЗЗД) или отпаднало основание (чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД), като предпоставките за уважаване на всеки един от исковете е различна; различна е и доказателствената тежест за страните при различните състави. Доколкото основанието на иска се посочва от ищеца (кредитора), становището на други лица (ответника; в случая синдика) не може да допринесе за изясняване волята на кредитора на какво основание е предявил вземането си. Като обобщение, възражението на кредитора „Ватия холдинг“ АД е неоснователно поради недължимост на вземането на посоченото основание (неиздадена фактура и доклад на счетоводител), респ. неоснователно най-малкото заради липса на определяемост на основанието на вземането, което води до извод за наличие на съществени съмнения относно съществуването му, като целта да се осигури бърз ред за установяване на безспорни и убедителни вземания, не може да бъде постигната, съответно искането следва да се разгледа в евентуално установително такова по чл. 694 от ТЗ.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 692, ал. 4 ТЗ, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 2731 от 27.03.2019 г. (пощ. кл. от 26.03.2019 г.) от „САЙЛЕСТ“ ЕООД, ЕИК 203100755, срещу неприемане на вземане и включването му в допълнителния списък на неприети вземания, предявени по чл. 688, ал. 3 от ТЗ, заявено с молба вх. № 710/25.01.2019 г., в общ размер на **13 236 лева**, представляващо обезщетение: 1) в размер на **1 236 лева** за „лишаване от ползване“ на ½ част от производствена сграда, построена през 2017 г. с площ от 357 кв. м., находяща се на площадка промишлена товаро-разтоварна в собствен на дружеството недвижим имот № 680, в местност „Радин дол“ по КВС за землището на гр. Стрелча, изразяващо се в разполагане в нея на машини, съоръжения и транспортни ленти на несъстоятелния длъжник „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532 – магнитен сепаратор, сушилен барабан, валцова мелница, вибросито, газова горелка и метален детектор заедно с металните конструкции на които са монтирани транспортните ленти, за тримесечен период, а именно м. октомври – декември 2018 г. (по 412 лева/месец); 2) в размер на **12 000 лева**, представляващо обезщетение за „лишаване от ползване“ на 12 600 кв. м. от източната част на собствения на „САЙЛЕСТ“ ЕООД недвижим имот № 680, находящ се в местност „Радин дол“ по КВС за землището на гр. Стрелча, поради разполагане на терена на т. нар. „готова продукция“, собственост на несъстоятелния длъжник „Булгар Минерали - Стрелча“ АД, ЕИК 200117532, за тримесечен период, а именно м. октомври-декември 2018 г. (по 4 000 лева/месец), като неоснователно.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 2699 от 26.03.2019 г. от „Ватия холдинг“ АД, ЕИК 175080698, чрез изп. директор Георги Симеонов, срещу неприемане на вземане и включването му в допълнителния списък на неприети вземания, предявени по чл. 688, ал. 3 от ТЗ, заявено с молба вх. № 1123/07.02.2019 г., в общ размер на **11 048.75 лева**, от които 4 500 лева недължимо платен наем за м. октомври 2016 г. и 4 500 лева недължимо платен наем за м. ноември 2016 г., по твърдения, че не са издадени фактури и с оглед доклад на счетоводителя на длъжника, както и 1 046.25 лева – мораторна лихва за забава върху главницата за октомври 2016 г., считано от датата на превода – 24.10.2016 г. до датата на предявяване на вземането с молбата от 07.02.2019 г. и 1 002.50 лева – мораторна лихва за забава върху главницата за ноември 2016 г., считано от датата на превода – 28.11.2016 г. до датата на предявяване на вземането с молбата от 07.02.2019 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на вземането - 07.02.2019 г. до окончателното изплащане на двете главници, като неоснователно.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Определението да се обяви в Търговския регистър.

Определението да се впише в нарочната книга по чл. 634в, ал. 1 от ТЗ и да се съобщи на синдика и възразилите кредитори.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ:

